

prendre) что-то казвамъ? — Разбирамъ го. — Разбирате ли французскій языкъ? — Не го разбирамъ еще, нь го учж. — Разумѣваемы ли на Англичяны-тѣ? — Не имъ разумѣваемы. — Ти разумѣвать ли ни. — Разумѣвать ни. — Разумѣхмы ли имъ ные? — Мы едва имъ разумѣхмы. — Чюете ли бухтеніе? — Не чюж ничто. — Чюхте ли бухтеніе-то на вѣтъра? — Чюхъ го. — Какво чюете? — Чюж лаеніе-то на кучета-та. — Чіе е (ур. 29). това куче? — То е (с'est) на Шотландца. — Загубихте ли си тояж-тж? — Не ѡж загубихъ. — Загуби ли слуга-та ви писемца-та ми? — Загуби гы. — Ходихте ли на бала? — Не ходихъ (у). — Гдѣ останѣхте? — Останѣхъ въ градинѣ-тѣ. — Гдѣ останѣхх благороднитѣ? — Останѣхх въ кѣщи. — Изгуби ли баща ви толкова пары колко-то мене? — Изгуби повече отъ васъ. — Колко изгубихъ? — Едва еднѣх скудѣ изгубихте. — Останѣхх ли пріятеліе-тѣ ви на бала? — Останѣхх. — Знаете ли колко-то Англичянскій лѣваръ? — Не знаж колко-то него. — Колко книги прочетохте? — Прочетохъ една двѣ. — Чякате ли нѣкого? — Не чякамъ никого. — Чякате ли чловѣка, кого-то видѣхъ тѣхъ заранъ? — Чякамъ го. — Чякате ли бащѣ си довечера? — Чякамъ го. — Чякате ли пріятелі? — Чякамъ нѣколцина.

УРОКЪ 36-ый.

TRENTE-SIXIÈME
LEÇON.

Удряемъ, биж.
Хапж.

Неопр. наклон. страд. прич.
Battre, 4. battu.
Mordre, 4. mordu.

Зачто.

Pourquoi?

Зачто біете куче-то?

Pourquoi battez-vous le chien?

Зачто-то.

Parceque.

Биж го зачто-то мя ухапа.
Длѣженъ съмъ, имамъ да давамъ.
Колко ми сте длѣжни?
Длѣженъ ви съмъ пятдесять скуды.
Колко ви е длѣженъ чловѣк-тѣ
(колко има да ви дава?)
Длѣженъ ми е (има да ми дава)
шестдесять франгы.
Длѣжни ли сѣ съѣди-тѣ ни кол-
ко-то насъ?
Мы смы длѣжни повече отъ тѣхъ.
Колко си длѣженъ?
Двѣстѣ франгы.
Осьмдесять франгы.
Осьмдесять и три франгы.
Двѣсте и пятдесять грошя.

Je le bas parcequ'il m'a mordu.
Devoir, 3. du.
Combien me devez-vous?
Je vous dois cinquante écus.
Combien l'homme vous doit-il?
Il me doit soixante francs.
Nos voisins doivent-ils autant que
nous?
Nous devons plus qu'eux.
Combien dois-tu?
Deux cent francs.
Quatre-vingts francs.
Quatre-vingt-trois francs.
Deux cent cinquante piastres.

Отъ горни-тѣ примѣры става явно, че **quatre vingt** и **deux cent** не примать **s** кога-то имжтъ слѣдъ себе и друго числително.